ANUL IV. — Nr. 998

EDIŢIA A DOUA

VINERI, 8 NOEMBRIE 1891

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuĭŭ streîn în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ 7 Noembre 1891

ADVERSARII

Nu ştim dacă maĭ este în vr'o ţară civilizată o clasă dirigentă aşa de puţin deşteaptă, aşa de puţin conscientă de rolul sĕŭ, de o naivitate aşa de copilărească precum este clasa stăpânitoare din ţara noastră.

Expusă la capriciul şi bunul plac al unuĭ Rege, care tinde spre despotism, clasa politicianilor îşĭ joacă rolul cu o linişte sufletească, cu o mândrie atât de senină, în cât îţĭ vine a crede, că ramolismentul eĭ a ajuns la gradul din urmă, că zilele-ĭ sunt numĕrate pe degete.

Iată, de pildă, partidul de la guvern — dacă partid se poate numi o adunătură fără alt rost de cât exploatarea bugetuluĭ — este un fel de minge în mâna Regeluĭ.

M. Sa ţine de patru anĭ numaĭ guverne conservatoare, din ce în ce maĭ slabe, şi azĭ a făcut ca guvernul acestuĭ partid să fie o adevĕrată zeflemea, o bătae de joc pentru o ţară ce se respectă.

Regele a lucrat cu foarte mare dibăcie.

Vĕzênd că guvernul luĭ Ion Brătianu aţîţase prea de tot spiritele din pătura cugetătoare şi adusese pe poftitoriĭ putereĭ la desperare; vĕzênd că opoziţia unită se întăreşte şi începe a deveni aşa de compactă, în cât putea să formeze un adevĕrat partid puternic — pe baza câtor-va revendicărĭ foarte generale — Carol I s'a prefăcut că cedează şi a concediat pe colectiviştĭ.

In realitate însă, El ticluise de mult planul de a înlătura pe Ion Brătianu, căcĭ acesta, de şi îndeplinea toate poruncile regale în politica externă, avea totuşĭ oare-care trecere în ţară, o reputaţie câştigată prin fapte maĭ vechĭ; în sfîrşit, era un guvern prea tare pentru Majestatea Sa.

Nu avem nevoie să maĭ revenim asupra moduluĭ cum Carol I a rĕsturnat şi înlocuit pe I. Brătianu, căcĭ lucrul este ştiut şi prea cunoscut.

Ceea ce voim să observăm cu deosebire, este faptul că treptat, treptat, guvernele carĭ aŭ urmat celuĭ liberal, aŭ fost mereŭ maĭ slabe unul de cât cel-l'alt, până astă-zĭ, când nu maĭ putem zice că ţara are un guvern, ci o farsă ministerială.

Slăbirea necontenită şi intenţionată a guvernuluĭ a adus o întărire neîntreruptă a puterilor despotice ale luĭ Carol I.

Pe timpul liberalilor - naţionalĭ, Regele tot maĭ spunea luĭ Ion Brătianu ce are de gând să facă, ce ar dori să vadă îndeplinit şi toate le îndeplinea primul-ministru.

Astă-zĭ lucrurile aŭ ajuns astfel, în cât, dacă un ministru are o idee — şi un eveniment ca acesta se întîmplă foarte rar — el n'o maĭ poate aplica, dacă nu e aprobată de Regele, care e din nainte înştiinţat.

In schimb, dacă M. Sa voieşte ceva, nicĭ nu maĭ spune miniştrilor, ci o face singur.

Aşa, a voit să facă un act de vasalitate formală către tripla alianţă şi s'a dus singur la Berlin, de unde s'a întors gata clasat în rîndul supuşilor germanĭ; dar n'a spus nimic miniştrilor sĕĭ.

Astă-zĭ a numit miniştri pe nişte oamenĭ, al căror nume provoacă numaĭ indignare saŭ hohote de rîs, şi, cu toate acestea, nimenĭ nu s'a mişcat.

Şi cine era să se mişte? Liberaliĭ? Dar eĭ, deşi sunt supăraţĭ de actuala remaniere ministerială, nu îndrăznesc totuşĭ a'şĭ arăta sentimentele pe faţă, căcĭ aşteaptă să vie la putere.

Eĭ aŭ uitat— naiviĭ! — că Regele lor nu are nicĭ un motiv pentru a se despărţi de conservatorĭ? Căcĭ conservatoriĭ l-aŭ lăsat puterea pe mână şi eĭ se mulţumesc a purta titlul de miniştri, a numi în slujbe pe rudele şi prietiniĭ lor şi a încasa lefurĭ grase. Incolo, Carol I este stăpân absolut, nimenĭ nu'L controlează şi miniştriĭ sunt respunzĕtorĭ.

Actualul minister desăvîrşeşte idealul luĭ Carol I, căcĭ e cel maĭ tîrîtor din câte aŭ existat şi nu are cel maĭ mic razem în ţară. Regele poate să'şĭ bată joc de dînsul, dar el nu poate să'şĭ rezbune.

Care ar fi decĭ motivul pentru care el s'ar despărţi de conservatorĭ? Poate să-l maĭ primenească, poate să aleagă elemente şi maĭ supuse şi maĭ fără voinţă, dar tot pe conservatorĭ îĭ va ţinea.

Eĭ bine, dacă liberaliĭ ar fi un partid cu dor de ţară şi nu de pomana regală, cum ar trebui eĭ să trateze pe Regele pentru atitudinea Sa faţă cu dînşiĭ? Cum ar trebui eĭ să'L trateze faţă cu siguranţa ce aŭ că nu-ĭ va aduce la putere?

Nu punem aicĭ alternativa unuĭ partid liberal cu ideĭ, cu un program cuprinzênd revendicărĭ populare şi care să agite opinia publică neîncetat cu aceste ideĭ. Nu putem pretinde de la liberaliĭ noştri ceea ce firea lor nu le permite să ne dea.

Putem însă să le cerem maĭ multă demnitate, maĭ multă înţelegere a intereselor lor, maĭ puţină slugărnicie faţă cu Regele, căcĭ ceea ce fac dînşiĭ acuma e de o platitudine prea revoltătoare.

Suntem însă siguri, că nu vor face nimic pentru a se schimba şi, în definitiv, nu ne pare rĕŭ de aceasta.

Conservatoriĭ imbecilĭ, liberaliĭ decăzuţĭ moraliceşte, iată adversariĭ carĭ îşĭ dispută dreptul de a guverna această ţară. Dar slăbiciunea lor face tăria Regeluĭ. Toţĭ despoţiĭ aŭ guverne slabe.

Atât numaĭ, că neputinţa vechilor partide şi despotizmul Regeluĭ vor apropia deznodămîntul firesc: resturnarea violentă a slăbiciuneĭ politice protejate de absolutizmul monarhic.

X. Y.

Foametea în Rusia

PETERSBURG, 6 Noemvrie. — *Gazeta Burseĭ* înregistrează ştirea după care guvernul ar numi o comisiune compusă din persoane înalte ca să împartă nutrimente în districtele lovite de sărăcie.

Fuga luĭ Herbert de Bismarck

„L'Intransigeant" *primeşte din Berlin telegrama următoare:*

Acum câte-va vreme deputatul conservator Arendt a acuzat în jurnalul sĕŭ, pe D. Herbert de Bismarck că, în unire cu Englezii, a plănuit masacrarea expediţiuneĭ germane a Doctoruluĭ Peters.

Impĕratul a dat ordin să se facă o anchetă.

Contele de Bismarck, cum a aflat de ordinul Impĕratuluĭ, a crezut că e maĭ bine să plece din Germania.

Sub pretextul afacerilor de familie, s'a urcat în tren la Koeln şi a fugit în Ostanda.

N. BLAREMBERG
Odinioară şi astă-zĭ

In 1885 D. N. Blaremberg, actualul ministru de justiţie, făcea parte din opoziţia unită. Era în rîndurile celor ce luptaŭ pentru răsturnarea regimuluĭ atuncea la putere, şi se distingea prin patima ce punea în luptă. Ceia 'l distingea încă, maĭ era violenţa cu care ataca pe Regele Carol.

Iată ce scria în *Peuple Roumain* de la 24 Marte 1885.

Multă vreme s'a crezut că Regele Carol căuta numaĭ să ne germaniseze şi aceasta era deja destul ca să alarmeze şi să revolte o inimă de patriot.

Astă-zĭ nu maĭ avem îndoială, că ţinteşte maĭ departe, că cearcă să facă ceva şi maĭ rĕŭ. Astă-zĭ vrea să ne degradeze chiar înaintea noastră, să ne ruineze şi material şi moral, cu un cuvînt, să ne prăpădească ca popor, ca într'o zi, să poată svîrli corpul acesta inert şi desfigurat, la picioarele unuĭ Cesar oare care, ca hrană unor pofte auguste şi nerăbdătoare.

Şi atâta de mare era convingerea D-luĭ N. Blaremberg de lipsa de caracter a Regeluĭ Carol şi de intenţiile luĭ rele faţă cu ţara, că la 22 Decembre acelaşĭ an scria:

Cine nu poate să fie în acelaşĭ timp şi carlist şi Român, fatal trebue să rămâe saŭ una saŭ alta.

Decĭ, după părerea D-sale de atuncĭ, astăzĭ fatal a încetat de a fi Român, căcĭ a devenit Carlist.

Dar să continuăm cu citaţiile:

Voim să deşteptăm spiritul public.... Dacă rĕmâne sistemul arbitrariuluĭ şi al favoritismuluĭ cu orĭ-ce preţ, dacă factorul exclusiv trebue să continue să fie acelaşĭ, *Regele cu instinctele pe care i le cunoaştem*, puţin ne importă numele celuĭ ce se foloseşte de graţia regală, lucrurile aŭ să meargă ca în trecut.... Câtă vreme nu se va fi demonstrat Regeluĭ, şi aceasta material, că alăturĭ cu voinţa Sa maĭ e alta, cel puţin egală cu a Sa şi care la nevoe ştie să facă să fie temută şi ascultată, nu se va fi făcut nimic.

Acestea le spunea puritanul la 30 Iunie 1885, iar la 24 Martie acelaş an:

Pe tron avem un Prinţ prusian, care e singur ministru de externe, care primeşte instrucţiĭ de la Berlin şi care, în starea de criză dureroasă prin care trece ţara, face pe Camerele-ĭ supuse să voteze sute de milioane ca să fortifice Bucureştiĭ.

Dispoziţiunile acestea sunt prea contra intereselor şi mijloacelor ţăreĭ, ca să nu aibă caracterul uneĭ necesităţĭ ineluctabile, imediate, impuse de stăpânĭ streinĭ înaintea voinţeĭ cărora îşĭ pleacă fruntea miniştriĭ noştri....

S'o spunem pe faţă: *nu maĭ suntem de cât un simplu pion pe eşichierul prusian....*

In sfîrşit, la 26 Maĭ 1885, iată cum denunţă ţăreĭ purtarea Regeluĭ cu ţara şi cu miniştriĭ:

Regele primeşte depeşĭ diplomatice directe; *dese-orĭ ele remân scrisorĭ închise pentru miniştriĭ; în schimb aceştia aŭ tot-d'auna în portofoliurĭ decrete în alb pentru afacerile interioare*, în cât eĭ îĭ trec cu vederea fanteziile exterioare... In fond sunt numaĭ nişte complicĭ, când nu sunt păpuşĭ ale căror sforĭ se trag de la Berlin....

Acestea le spunea odinioară D. N. Blaremberg despre Regele Carol. Il represinta ca pe o unealtă prusiană, venit aci să facă treburile Prusacilor şi pe ale sale personale sacrificând pe ale noastre.

Pe atuncĭ D. N. Blaremberg era aşa de convins de lipsa de cinste a Regeluĭ Carol, era aşa de convins că Prusacul dupe Tron lucrează contra ţăreĭ, că spunea că cineva nu poate să fie în acelaşĭ timp şi carlist şi Român. De îndată ce ar fi devenit carlist, fatal 'ar fi încetat să fie Român.

Aşa era convingerea D-sale pe atuncĭ. Dar astăzĭ? Astăzĭ are o convingere cu totul contrarie, căcĭ a depus jurămînt de supunere şi credinţă Celuĭ pe care 'l denunţă ca pe un pericol naţional. Atuncĭ în opoziţie, vorhea cu fruntea sus, astăzĭ îşĭ pleacă grumajiĭ şi pune mâinile la piept cu umilinţă tîrîndu-se pe genunchĭ la picioarele tronuluĭ.

Delegaţiunile în Viena

VIENA, 6 Noembre.—Ministrul de rezbel a declarat comisiuneĭ militare a delegaţiuneĭ ungureştĭ că nu proiectează sporirea artilerieĭ în condiţiunile actuale, ci introducerea de proiectile uniforme.

Aghiotantul-ajutor al ministruluĭ colonel Aecker crede că întroducerea ierbiĭ fără fum în artilerie este de o cam dată cu neputinţă, de oare-ce singura fabrică din Presburg este ocupată să producă iarba pentru infanterie.

Camera a adoptat în a III-a citire proiectul de rescumpărare a drumuluĭ Carol Ludovic din Galiţia.

Ministrul de comerţ a declarat că tariful de persoane în vigoare a liniilor de drum de fer ale Statuluĭ se va aplica şi linieĭ Carol Ludovic cu începere de la 1 Ianuarie 1892; şi acela al mărfurilor cu începere de la I Iulie 1892.

America de Sud

NEW-YORK, 6 Noembre.—*New-York Herald* află din Buenos-Ayres că revoluţionariĭ din Paraguay aŭ jefuit reşedinţa guvernatoruluĭ Delgado care ar fi fost rănit; maĭ mulţĭ ofiţerĭ ar fi ucişĭ. S'aŭ trimes trupe la Formosa.

Mareşalul Fonseca ar fi trimes 3 generalĭ ca să negocieze cu insurgenţiĭ din Rio Grand.

LONDRA, 6 Noembre. — O telegramă din Rio de Janeiro adresată *Agenţieĭ Reuter* anunţă publicarea unuĭ decret a preşedinteluĭ Fonseca care deschid un credit suplimentar de 13 milioane de reis pentru cumpĕrare de arme şi de muniţiunĭ.

Situaţia în Brazilia nu s'a schimbat.

CAPRIVI ŞI KALNOKY

HAMBURG, 6 Noembrie. — *Corespondentul Hamburghez* anunţă că D. de Caprivi a felicitat prin telegraf pe D. de Kalnoky pentru marele sĕŭ discurs politic.

Tout à l'égout

Domnule Director,

Am citit cu mult interes, cum s'a tratat în coloanele stimab. D-v. ziar, cestiunea salubrităţeĭ Capitaleĭ, din punctul de vedere al Egourilor.

Cred, Domnule Director, că îmĭ veţĭ permite a da loc câtor-va consideraţiunĭ asupra cestiuneĭ salubrităţeĭ publice, în stimabilul D-v. jurnal, îndată ce D. Dufour, şef al salubrităţeĭ Capitaleĭ va rĕspunde la această primă corespondenţă. De la acel rĕspuns, bine justificat de va fi, va depinde urmarea corespondenţeĭ mele, scrisă de alt-fel sub impresiunea supărăreĭ când vĕd că de asemenea cestiunĭ vitale nu se ocupă nimenĭ, lăsând pe streinĭ a 'şĭ face mendrele cum vor în ţara noastră.

Vĕ rog dar respectuos, D-le Director, a pune următoarele întrebărĭ D-luĭ Dufour, şeful salubrităţeĭ Capitaleĭ, şi a 'l provoca să rĕspundă.

Rog dar respectuos şi din parte'mĭ pe D. Dufour să arate, înainte de a trimete *tout à l'égout daca eguril e Capitaleĭ înplinesc următoarele condiţiunĭ*, recunoscute de oamenĭ speciali din strĕinătate şi carĭ le servă de program, cum voiŭ avea onoarea a descrie o altă corespondenţă.

1. Dacă spălarea egourilor se face printr'un volum constant de apă, ast-fel ca nicĭ un depozit să nu se poată forma.

2. Dacă acest volum de apă poate trage cu dînsul afară din oraş, produsele în câte-va ore, înainte ca fermentaţiunea lor să se poată manifesta.

3. Dacă această tîrîre poate începe chiar de la emisiunea lor, adică înainte de vărsarea materiilor în eguurĭ saŭ după ce ele aŭ fost spălate în destul în Water-Closet.

4. Dacă eguurile sunt construite cu materiale alunecoase, impermeabile, şi de capacităţĭ suficiente.

5. Dacă eguurile sunt construite ast-fel ca să reziste la orĭ-ce scufundare saŭ lăsare a terenuluĭ.

6. Dacă rosturile eguurilor sunt perfect astupate spre a nu da loc scurgerilor de lichide şi la adăpostul orĭ-căreĭ corrosiunĭ.

7. Dacă eguurile sunt dispuse ast-fel ca gazurile din eĭ să nu poată ieşi afară şi să infecteze stradele.

8. Dacă eguurile sunt aerisite în destul pentru ca gazurile să poată fi trase afară din orificiile fixate.

9. Dacă eguurile aŭ pantele de scurgere suficiente şi nu prezintă obstacole.

10. Dacă curăţirea periodică a egurilor se poate face printr'o spălătură constantă de apă, înlocuindu-se ast-fel curăţirea cu oamenĭ şi altele.

Acest program trebue recunoscut şi impus ca necesar pentru ca sistemul eguurilor să fie admis ca bun.

In adevĕr, pot afirma că multe oraşe din Europa nu pot satisface complect aceste condiţiunĭ, dar nu e maĭ puţin adevĕrat, că nu D-nul Dufour va fi acela care să le fi satisfăcut pentru eguurile Bucureştiuluĭ şi ast-fel să permită *tout à l'Egout* în detrimentul salubrităţiĭ publice.

Mulţumindu-vĕ, Domnule Director, pentru buna-voinţă de a însera

aceste câte-va rînduri în ziarul Dv. vĕ rog a primi felicitările mele pentru că aţi deschis coloanele Dv. unei cestiuni atât de interesantă şi de care depandă sănătatea şi viaţa locuitorilor Capitalei.

Budeanu de la Brăila.

D. General Radovici

In ziarul *Adevĕrul* din 4 Octombrie Nr. 964 am publicat sub forma unei corespondenţe din Iaşi mai multe abateri grave de la ordinea şi onoarea militară ce cad în sarcina D-lui General Radovici comandantul corpului 4 de armată. Conchideam atunci că D. General Radovici ş'a perdut prestigiul sĕŭ de general şi că n'are prestigiul necesar unui comandant de corp de armată. Faptele înşiruite şi pe care i le-am dat pe faţă staŭ la dispoziţia ori-cui să le verifice şi mai cu seamă la dispoziţia D-lui Ministru de Rezboiŭ. N'am urmat calea bătută a insinua şi a bârfi, aceasta remâne indivizilor nedemni care fac din gazetărie un mijloc trist de şantaj. Deci din capul locului trebue făcut deosebire de felul nostru de a ataca. Am atacat pe D. General Radovici la lumina zilei, cu dovezi palpabile, şi am crezut că lucrând ast-fel, facem un bine armatei române şi în special corpului ofiţeresc din garnizoana Iaşi al căruĭ ecoŭ am fost.

Ce să întâmplă însă? D. general Radovici luând cunoştinţă că incorectitudinile D-sale aŭ apărut şi prin presă, se supără şi apelează la un oare-care Domn ce iscăleşte *Marţial* şi împreună fac un respuns şi-l trimet ziarului *Adevĕrul*. In Nr. 992 din 2 Noembrie, adecă după trecere de o lună, apare în acest ziar respunsul, redacţiunea crezênd sfînt dreptul de apărare. Să vedem ce conţine acest respuns.

Intîi se caută a se alege un vocabular de insulte cu care să ne gratifice. Apoi în mod fin se caută pe de o parte a se atribui cu totul altor persoane rĕspunderea morală a articolului cu pricina, şi de abia în al treilea loc se caută a se respunde negând unele puncte tăcênd asupra altora, iar altele negându-le în mod transparent.

La punctul I cu insultele nu ne putem opri. Trece peste competinţa noastră de a discuta cu apărătorul D-lui General Radovici insultele. Insultele privesc dar pe D. Marţial.

La punctul al II-lea adaug că articolul nu-i inspirat de anumite persoane în ură cu D. General Radovici, ci întâmplarea ne-a pus în poziţiune de a cunoaşte unele purtări incorecte ale D-lui general. Deci respingem şi punctul al II lea considerând aceasta ca o aserţiune maliţioasă din partea D-lui apărător.

Rĕmâne dar numai punctul al III. Aici ne vom opri cu toată rigurozitatea.

1). Asupra acuzaţiei că D. general Radovici nu face nici o deosebire între ofiţeri, fie inferiori, fie superiori, şi le ţine acelaşi limbaj, limbaj asemănător cu al rîndaşilor, apărarea tace.

2). Asupra punctului că D. general Radovici dă pedepse cu nemiluita şi a arestat pe toţi coloneii din garnizoană, pe oameni ca coloneii Crupenski, Pascu, Pastia, etc., cu o cultură serioasă şi superioară D-lui general, apĕrarea confirmă şi spune că aŭ fost raţiuni!?... Deci faptele rĕmân.

3). Asupra punctului că D. general Radovici în dispreţul reglementelor militare bate gradele inferioare, apĕrarea tace. Am citat între altele cazul elevului de administraţie Lascar pălmuit de D. general Radovici. Cazul acesta a mai fost publicat întâiŭ vara trecută în *Adevĕrul* din 26 Iunie Nr. 867 în seria de articole *Bătaia şi tortura în armată*. Nu s'a rĕspuns nimica nici atunci nici acum.

4) Asupra faptului că D. General Radovici dă ordine şi pe urmă dacă se aplică se mânie şi le contramandează, apărarea tace. Probele sunt la corpurile din Iaşi.

5) Asupra faptului că D. General Radovici face şi pe agentul electoral la nevoe, apărarea neagă şi rĕspunde că D. General Radovici e un om afabil (o fi!) şi că păstrează relaţiuni de prietinie cu multe persoane din Iaşi din diferite strate sociale. Ce are a face a fi agent electoral şi cu relaţiile de prietinie?...

Să arătăm mai deslușit când a făcut ingerinţe D. General Radovici. In anul trecut 1890 când se făceaŭ alegerile comunale la Iaşi sub junimişti, D. General Radovici a ingerat asupra ofiţerilor alegĕtori intimidându-i, pe alţii spionându'i, iar pe alţii ştergêndu'i de la alegere. Ba mai mult, pe locot. Pompilian (astă-zi căpitan), ce era ataşat la comandament, l'a trimis urgent la Vaslui la corpul sĕŭ în timpul alegerilor. Pe tatăl locotenentului, pe venerabilul părintele Pompilian, confesorul garnizoanei, l'a destituit fiind liberal. Apoi spionând pe D. Gen. Racoviţă a căpătat aspre mustrări şi puţin a lipsit ca lucrurile să nu meargă mai departe. Toate aceste fapte aŭ fost publicate în ziarele locale *Uniunea liberală* şi *Drapelul*. Iar D. Nicu Ceaur Aslan, deputatul colegiul al II-lea de Iaşi, le-a adus la cunoştinţa parlamentului. Insă necrezut lucru, chiar D. Marţial, actualul apărător, a relatat faptele prin *Lupta* într'o corespondenţă. Deci acuzarea noastră rĕmâne.

6) Asupra punctului că D. general Radovici se amestecă în treburile comisiunei de furaj, apărarea iar neagă şi aduce laude membrilor comisiunei. De acord, însă nu despre onorabilitatea membrilor de care nu ne îndoim, a fost vorba, ci de aceia că D. general Radovici uzază de influenţa sa de general ca să căpătuiască pe antreprenorul sĕŭ, un evreŭ, acordându-i avantage ca să aducă furajul numai până la gară, iar nu până la localul regimentelor ca toţi cei-l'alţi antreprenori. Deci nu ni se respunde.

7) Asupra punctului că D. general Radovici dă ordine a se avansa acestui evreŭ antreprenor, sumi câte 6000 fr. înainte deşi acesta n'are garanţia depusă după lege ci numai prin o simplă petiţiune, apărarea tace.

8) Asupra faptului că anul trecut în timpul manevrelor Divizia a 8-a era la Paşcani şi trupele făcuse o mulţime de stricăciuni pe locurile D-lui Roznovanu, şi când D. Roznovanu oferea pe un preţ redus furajul, D. general Radovici a refuzat şi a colăcit pe evreul, — apărarea tace!

9) In fine asupra punctului că D. general Radovici în mod arbitrar şi nereglementar ordonă să i se dea sumi, numindu-le cheltueli de misie (afară de salarul sĕŭ pe care îl ia tot d'auna înainte) pe care o să le facă de acum înainte, apărarea iarăşi tace.

Aşa dar acuzaţiunile noastre rămîn intacte şi nu ni se respunde nimica. Ei bine, atunci ce face D. Marţial? Laudă peste mĕsură pe D. Radovici şi ne insultă trivial pe noi.

Terminând, conchidem ca şi rîndul trecut, că D. general ş'a pierdut prestigiul de general şi de comandant de Corp de armată şi rugăm pe D. ministru de resboi saŭ să-l pună mai curênd la pensie saŭ să orînduiască o anchetă.

D

INFORMAŢIUNI

Un consiliŭ de miniştrii se va ţine astă-zi dupe amiazi la ministerul de interne. Se va discuta proiectele de legi cari vor fi depuse pe biuroul Camerei.

—*—

Liberalii se vor întruni mâine la clubul lor spre a discuta situaţia partidului şi mĕsurile ce vor trebui să ia spre a începe o luptă energică în parlament.

—*—

Consiliul de higienă şi salubritate publică al Capitalei a început inspecţia farmacielor.

Când oare se va ocupa şi de birturi şi cafenele cari sunt cea mai mare parte într'o stare păcătoasă?

—*—

Astăzi Joi se va ţine în Capitală un congres internaţional al tuturor Directorilor căilor ferate din lume.

Cei mai mulţi directori aŭ sosit deja de ieri.

—*—

O mĕsură foarte bună a fost acordată de parchet poliţiei de siguranţă a Capitalei.

Până acum toţi condamnaţii liberaţi din penitenciare, îndată după terminarea osândei eraŭ lăsaţi liberi la poarta închisoarei.

Acum însă, ei vor fi aduşi în tot-d'a-una la Poliţia Capitalei, spre a fi vĕzuţi de toţi agenţii şi apoi trimeşi la locul pe care şi'l aleg singuri de domiciliŭ.

—*—

Duminica trecută D-l Ion Posescu, controlor la căile ferate, s'a logodit cu gingaşa şi drăgălaşa D-ra Victoria Bugheanu.

Sincerile noastre felicitări junei perechi.

—*—

Societatea studenţilor în medicină ţinênd şedinţă publică în ziua de 10 Noembre, D. Gheorghe Proca va ţine o conferinţă despre Hematozoarul paludismului cu demonstraţiuni.

—*—

Noul spital rural din com. Plăineşti, va fi inaugurat cu mare ceremonie la 12 curent.

—*—

Direcţia Teatrului a încheiat un angajament cu reprezentantul D-nei Judic, spre a'i acorda zilele de 8, 9 şi 10 Ianuarie să dea reprezentaţii în Teatru.

—*—

Multe neajunsuri ne-a procurat *Curierul Financiar*, în numĕrul sĕŭ din urmă, când a dat lista negustorilor căzuţi în faliment. D. Ioel Rozenzweig ne reclamă a rectifica eroarea făcută cu privire la insolvenţa ce i se atribue. D-sa continuă a'şi urma comerţul sĕŭ de haine în hotel Dacia ca şi mai înainte.

STIRI TELEGRAFICE

PRAGA, 6 Noembre. — Consiliul ceh de agricultură a numit ca preşedinte şi ca vice-preşedinţi pe nişte tineri cehi.

COLONIA, 6 Noembre. — *Gazeta de Colonia* află din Petersburg că ştirile în privinţa demisiunii ministrului de finance D. Vijnegradki nu sunt de loc întemeiate, deşi Impĕratul este nemulţumit de rezultatul ultimului împrumut.

Ministrul de rezbel a declarat că preparativele militare nu vor fi oprite de situaţiunea financiară, de oare-ce ministerul posedă resurse băneşti considerabile pentru mai mulţi ani.

LONDRA, 6 Năembre.—*Agenţia Reuter* află din Cair că guvernul lasă să se întrevadă publicarea unui decret care scuteşte până la un noŭ ordin de ori-ce control pe magazinele europene. Prin urmare regulamentele în privinţa medicamentelor şi materiilor otrăvitoare nu vor fi aplicate europenilor până la încheierea unei convenţiuni noi cu guvernele străine.

CONSTANTINOPOL, 6 Noembre. — Mareşalul Suad-Paşa şi Krains Bey, secretar privat al Sultanului, vor pleca Sâmbătă la Livadia ca să salute pe Ţarul din partea Sultanului.

LENS, 6 Noembre. — In timpul dimineţei a fost o luptă în minele din Courrieres între grevişti şi lucrătorii care voesc să continue lucrul. Sunt câţi-va răniţi.

VIENA, 6 Noembre.— *Corespondenţa Politică* află din Atena că guvernul a ordonat cumpărarea a 1000 de puşti Mannlicher şi a 1000 de puşti Löbel pentru a face experienţe comparative.

Este sigur că alegerea se va face dintre aceste două sisteme.

JULIEN BERR DE TURIQUE

INCĂPĂŢÎNAT

— Să mĕ 'nsor! Şi pentru ce?

Când zisese vorba asta Ion Loumagne făcea un gest de par'că voia să sfideze pe toate femeile şi începea teoria lui asupra căsătoriei.

Ne întruniserăm la dînsul într'o zi de duminică, aleseserăm ziua aceea fiind că e ziua când omul simte mai viŭ lipsa familiei şi toţi eram becheri.

La vîrsta de 35 de ani — noi trecuserăm de 35 de ani — el ne propusese să fundăm o asociaţie cu numele acesta: „Incăpăţînaţii celibatului.“ Noi refuzaserăm, fiind-că ne cam temeam să nu ne facem caraghioşi şi fiind că nu prea voiam să ne arătăm aşa de bĕtrîni; însă ne adunam împrejurul lui ca şi cum ar fi existat într'adevĕr asociaţia şi caşi cum el ar fi fost şeful ei.

Cum ne întruneam Duminica începeam să vorbim de căsătorie.

In viaţa lui publică, Ion Loumagne era un avocat însemnat şi avea foarte multă clientelă; în viaţa lui privată era om căruia 'i plăcea să facă colecţie, însă nu o colecţie de rînd; el era un căutător îndîrjit, erudit, delicat, care urmărea un scop determinat şi care înlătura fără milă tot ce era strein de ţelul acesta. Şi, fireşte, ţelul acesta era femeia.

El adunase toate cărţile cari vorbec despre femee din timpurile cele mai vechi; tot într'o vreme căuta, pe cheiuri, pe la negustorii de vechituri, stampele cele mai curioase asupra costumului femei. Aşa debutase mania lui. Pe atunci el credea foarte hotărît că dacă se ocupa cu atâta sete de femee, se ocupa numai ca să studieze ce efecte produc asupra ei moravurile, obiceiurile, legislaţiunile; însă, încetu cu încetu el se specializă în studiul costumului, bijuteriile femei şi a miilor de lucrişoare cari slujesc cochetăriei ei.

Ion Loumagne strînsese o colecţie bogată de încălţăminte, începînd cu încălţămintea Romanelor din timpul decadenţei, făcută din scoarţă de grozamă îmbrăcată în mătase şi in, cu talpa de aur, şi pantoful cu talpa de lemn a druidelor, şi mergênd până la ghiata Ludovic XV.

Avea apoi o colecţie de pieptenĭ începênd cu pieptenĭ de os de peşte din epoca preistorică, pieptenĭ egipteni, asirianĭ, romanĭ, de metal ori de fildeş montaţi în aur, pieptenĭ de argint cu pietre scumpe descoperiţi în mormintele damelor mari din veacul de mijloc; avea un pieptene al Marii Stuart.

Avea apoi stofe, bijuterii, coafuri, tot felul de obiecte de toaletă cu cari putea reconstitui o Greacă, o Egipteană, o Romană, ori o damă de la curtea lui Francisc I în faţa oglinzii.

Tot strîngênd documentele acestea asupra femeii, Ion Loumagne credea că cunoaşte admirabil femeia. Aşa ne spunea noĕ. Peste sĕptămînă fie-care ne vedeam de viaţa noastră obişnuită, de treburile noastre, de relaţiunile noastre; dar Duminica, când ascultam fanteziile lui Loumagne înpotriva femei, ne dam cu cotul ca şi cum voiam să ne întărim în potriva vrăjmaşului comun şi ne ziceam:

— Ce încăpăţînat e Loumagne ăsta!

La fie-care cinci-spre-zece zile ne spunea cu un dispreţ cumplit că voia nu ştiŭ cine să'l însoare.

— Pentru ce să mĕ însor? Le cunosc pe femei. Le am studiat!

Se uita la colecţiile lui şi începea:

— Căsătoria este sacrificiul pe care bărbatul îl face femei!

Un flăcăŭ ca mine poate trăi bine cu situaţia pe care o are, poate să'şi mulţumească ori ce fantezie, să suprime ori ce urît, ori-ce grije a vieţii; introducerea unei femei în viaţa lui este foarte de multe-ori jena, necazurile, robirea unei voinţe capricioase, cochete.... este a te lipsi de ori-ce lucru în favoarea femeii care nu te iubeşte poate!

La vîrsta noastră, când ne propune cine-va să ne însoare, ne propune fete fără zestre saŭ văduve.... O fată fără avere m'ar sili să cheltuesc mai mult şi m'ar împedica să'mi mai vĕd de colecţiile mele la cari ţiŭ aşa de mult; o văduvă nu ar admite cultul meŭ pentru trecut. Şi din pricina asta, prietinii mei dragi, voiŭ trăi până la moarte cu suvenirul femeilor cari aŭ fost frumoase într'o vreme, şi pe cari mi-le pot închipui bune, iubitoare, devotate.

Noi îi ziserăm într'o zi că cu banii pe care-i asvîrlă pe fie-care an ca să adune colecţii ar fi putut să întreţie foarte bine o familie întreagă; însă el ne rĕspunse că dacă ar cheltui banii aceştia pentru o femee, el n'ar simţi nici o bucurie personal, şi respunsul acesta al unui perfect egoist ni se păru atunci de o filosofie prea modernă.

A doua zi după o întrunire a noastră, Loumagne primi o invitaţie ca să se ducă la D. şi D-na Hermant să petreacă în seara de 10 Ianuarie. Citi invitaţia dând din umeri şi începu o scrisoare ca să se scuze.

Toate acestea le ştiŭ chiar din gura lui.

Vezi că el primea cam două invitaţii de soiul acesta pe fie-care zi, şi de un an întreg el se hotărîse să refuze sistematic d'a se duce în case să petreacă.

— E ceva absurd toate soarelele astea, ne zicea el; nu simţi acolo nici măcar o mulţumire mică de amor propriŭ. Ca unii cari nu mai danţăm, fetele nici nu se mai uită la noi; mumele nu ne bagă în seamă fiind-că ştiŭ că nu voim să ne mai însurăm; nu avem ce face altceva de cât să vorbim cu babele... dacă nu ne sileşte cum-va să ne aşezăm la o masă să jucăm cărţi. Şi pe urmă, ne culcăm tîrziŭ; a doua zi ne doare capul. De aceia vreaŭ să mĕ retrag încet-încet din toată mişcarea asta; nu am eŭ la mine acasă mai multe toalete frumoase de cât pot vedea la o serată? Şi ce este femeia alt-ceva de cât cochetărie şi toaletă?

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÈRE

(27)

Buchetul Ucigaş

PARTEA I-a

Măritişul Cristinei

XVI

Cu o linişte fără pereche şi tot cu atâta nepăsare ca şi cum ieri l'ar fi vĕzut pentru întîia oara, Christina salută pe contele, pe urmă se puse la masă.

In vremea asta un fecior se dusese să cheme pe Burgand care se grăbi fireşte să vie la masa contelui.

Prezinţa lui risipi puţina jena mesenilor.

Vorbiră de vînătoare şi de recoltă, de tăiatul pădurilor, de arenzi, subiecte asupra cărora lui Burgand îi plăcea sa se întindă.

Sylvain Burgand era îngrijitorul domeniului Ginestiere de vreo 15 ani.

Intr'o zi i se anunţase d-nei de Montalais că un om cerea să 'i vorbească.

Omul acesta spunea că aduce o scrisoare de recomandaţie de la Petre Mornay, fratele contesei.

Işi poate cineva închipui curiozitatea d-nei de Montalais.

De trei ani, pe atunci, adică de când cu drama care'i zdrobise viaţa, Petre Mornay nu mai detese semne de viaţă.

Contesa primi îndată pe omul care venea în numele lui.

Acesta îi dete îndată scrisoarea, o scrisoare iscălită de Petre Mornay.

Eraŭ trei ani de când fusese scrisă.

Iată ce 'i scria Petre:

„Scumpă soră“

„In ziua când îţi va da Burgand „scrisoarea asta, să ştii că are trebu„inţă de tine.

„Sylvain Burgand este pentru mine „ceva mai mult decât un prietin. Cinci„sprezece ani am slujit unu lângă altu „Franţa. Eŭ i-am scăpat viaţa într'o zi; „din ziua aceea el mi-a dat viaţa lui.

„Este om leal, cinstit, devotat, bun.

„In ceasul când îţi scriŭ, el mi-a fă„cut un serviciŭ pe care nu l'ar plăti „toată averea mea. Vrei să plăteşti tu o „parte din datoria mea? Eŭ plec, ştii „bine, ţi-am scris.

„Unde mĕ duc? Nu ştiŭ.

„Atunci m'am gîndit că dacă într'o „zi Burgaud ar avea trebuinţă să fie „îngrijit, la tine trebue să vie.

„Fă, te rog, ce 'ţi va cere el, fă pen„tru dragostea mea, scumpă soră, în „memoria fratelui tĕŭ, nenorocit pentru „totdauna.

„Petre Mornay“

Contesa plânse dupe ce citi scrisoarea asta.

— Erai prietinul fratelui meŭ, eşti şi al meŭ, zise ea. Spune ce doreşti?

— Doamnă, rĕspunse Burgand, eram fericit, sînt abia câteva zile încă şi gîndeam că nimic în lume nu 'mi poate strica fericirea.

Vai! am greşit.

Focul îmi-a nimicit casa, nevasta 'mi-a murit arsă.... Acum nu mai am decât pe fetiţa mea Tereza.

Are aproape trei ani; seamănă cu muma ei.... Am vîndut puţinul ce am avut în ţara mea ca să fug de locurile unde am fost aşa de nenorocit şi unde nu mai puteam suferi să trăesc. Mi-am luat copila şi am venit aci, doamnă.

Aş vrea să rămîn aci dacă se poate...

Căpitanul meŭ, fratele d-tale, mi-a făgăduit că d-ta o să te interesezi de mine....

Voeşti să mĕ iei în slujba d-tale?

Nu sînt prost. Sînt om tare şi curajos.. Vreaŭ să muncesc pentru fata mea, vreaŭ s'o fac fericită dacă voiŭ putea.....

D-na de Montalais era foarte mişcată. Durerea aşa de adevĕrată, aşa de mare a lui Sylvain Burgand o înduioşase.

Ea iubea chiar de acum pe omul acesta care iubise aşa de mult pe fratele sĕŭ....

— Bine, eşti al casei... Chiar fratele meŭ te dă mie.... zise contesa.

Am trebuinţă de un îngrijitor pentru domeniu. Omul pe care 'l aveam a murit dupe ce a slujit patru zeci de ani în casa noastră.

Primeşti să fii îngrijitor?

— Din toată inima, doamnă, şi 'ţi făgăduesc să te slujesc cu credinţă.

— N'ai să mĕ slujeşti, vei fi prietinul nostru. Unde e copilul?... O să fie crescută cu mica mea Madelena care e abia de doi ani.... Tereza d-tale o să fie sora ei mai mare.

Insă fratele meŭ îmi spune că i-ai făcut un bine mare. Ai putea să 'mi spui cu ce l'ai îndatorat?

— Am jurat căpitanului meŭ, doamnă, ca să nu spui niciodată nimului nimic...

— Nici chiar mie?

— Nici chiar d-tale.

— Bine, nu stăruiesc.. Ţine'ţi secretul, dragul meŭ.... Ai putea să 'mi spui însă unde se află fratele meŭ?

Fostul soldat dete din cap.

— Din seara în care mi-a dat căpitanul scrisoarea asta nu l'am mai vĕzut, nu am mai auzit vorbindu'se de dînsul.

— Nu ştii nimic despre el?.. Nimic?

— Nimic, doamnă!

— Va să zică nici odată nu am să aflu ce s'a făcut bietul fratele meŭ, murmură d-na de Montalais.

Vai! o să fie umbra fericirei mele ca să'l ştiŭ disperat departe de mine, refuzând mângâerile mele....

Şi... d-ta ştii ce... nenorocire l'a izbit, prietine?

— Da, zise Burgand.

— Ah!.... In sfîrşit să nu mai vorbim de dînsul... dacă voinţa lui este ca să fie uitat.

Contesa trase clopoţelul.....

Veni un fecior.

— Du'te cu domnu — îi porunci ea— până la hanul de la Chalan, ia breskul, pune'i bagajele într'însu, şi vino apoi să'l instalezi în pavilionul unde şedea bătrînul nostru îngrijitor.

Peurmă zise lui Burgand:

— Adu'mi iute pe fetiţa d-tale. O să te recomand bărbatului meŭ, pe care am să'l şi înştiinţez pe când te vei duce să'ţi aduci bagajele.

Astăseară sîntem în familie, prînzeşti cu noi.

(Va urma)

Se gândi însă. Nu putea refuza invitația D-luĭ Hermant, prietin vechiŭ al familieĭ sale; însă se întreba pentru ce dracu D. și D-na Hermant aveaŭ nevoe de soarele? Și, tot gândindu-se, descoperi că fata lor era aproape să împlinească douĕ-zecĭ de anĭ.

— Iar o fată de măritat! zise el cu acel zîmbet sceptic care ne da o opinie așa de 'naltă despre cunoștința luĭ de viață.

Și primi.

In ziua baluluĭ se duse foarte de vreme la d-na Hermant. Gându'l era să petreacă numaĭ câte-va minute la dînsa și era foarte hotărît ca să se culce înainte de miezul nopțiĭ.

Pe când își desbrăca blana în anticameră, auzi un sgomot de glasurĭ tinere, vesele, gingașe, acel ciripit dupe care se cunosc fetele. Și rĕmase douĕ minute în ușa salonuluĭ.

Putea vedea printr'o oglindă pe D-ra Julieta Hermant cum ședea pe o canapea între douĕ prietine. Se miră însă fiind-că 'șĭ-o închipuia tot copilă: era încântătoare, de statură mijlocie, cu umeriĭ slăbuțĭ, dar cu obrazul gingaș, lung, animat de speranța plăceriĭ, și cu niște ochĭ negri marĭ, dulcĭ, ochĭ de catifea, și un pĕr de toată frumusețea *auburn* pieptănat ca pe timpul luĭ Ludovic XV.

— E frumoasă! murmură el.

Și, mașinalicește, se uită să vadă la dînsa un giuvaer. Era îmbrăcată cu o rochie de gaz alb; și, drept orĭ-ce bijuterie, nu avea de cât douĕ mărgăritare micĭ la urechĭ și șapte brățărĭ de argint cizelat.

Prietinele o întrebaŭ:

— O s'avem tinerĭ mulțĭ?

— Da, mulțĭ.

Ea îĭ spuse pe nume și de-odată Ion Loumagne tresări: ea pomenise și numele luĭ.

— Eŭ, tînĕr?

Instinctiv se trase'napoĭ ca să se uite în oglinda din anticameră și se găsi maĭ tînĕr de cât își închipuia. Era nalt, nicĭ prea subțire nicĭ prea gros; avea un cap inteligent, energic, nicĭ un pĕr alb; și ca să vezĭ ca'l amenința chelia trebuia să te puĭ la spatele luĭ. Își îndreptă cravata, își dete cu mâna prin pĕr, își îndreptă mustața și intră în salon, plin de o emoțiune pe care n'o simțise nicĭ odată.

Salută cu stângăcie pe cele treĭ fete, el care era tot-d'a-una așa de corect, așa de elegant, și nu fu stĕpân pe sine de cât în fața Doamneĭ Hermant.

Jucă în primul cadril, el care nu dansa nicĭ-odată; valsă cu D-șoara Hermant; fu înglobat într'o mulțime de cadrilurĭ americane, lancieurĭ, bostonurĭ și se pomeni că invită pe D-șoara Hermant să conducă cotilionul, fără să'șĭ prea dea seama cum se întîmplase lucrul acesta.

Numaĭ gândul că D-șoara Hermant îl socotea tînĕr iar nu flăcăŭ bĕtrân îl transformase de-odată.

Așa de bine 'l transformase în cât nicĭ nu'șĭ aruncă ochiĭ la scumpele luĭ colecțiĭ când se'ntoarse acasă la 5 ore dimineața.

Insă atuncĭ se necăji.

— Dobitoc ce sînt! M'am lăsat să mĕ ducă vanitatea de nas... Sînt rupt de osteneală... Mâine o să fiŭ bolnav... O! ce 'țĭ-e cu fetele!

Nu putea zice însă nimic rĕŭ în potriva D-șoareĭ Hermant. Tatăl eĭ, amploiat mare în ministerul agricultureĭ, avea o avere foarte frumoasă și Julieta Hermant era aceea ce se chiamă o partidă bună.

Ion Loumagne adormi foarte hotărît ca să nu maĭ facă ast-fel de prostie.

A doua zi era Duminică.

In fie-care Duminică dimineața Ion Loumagne ieșea în balcon ca să vază lumea care ieșea din biserica Sf. Augustin. In ziua aceia se deșteptă târziŭ, dar voios, voios fără să știe pentru ce. Alergă în balcon și pasă-mi-te ieși tocmaĭ în clipa când intraŭ în biserică d-na și d-șoara Hermant. Se îmbrăcă maĭ repede de cât altă dată și nicĭ nu se maĭ uită la colecțiunĭ.

Peste zece minute intră și el în Sf. Augustin și ascultă slujba în fundul bisericeĭ. Pe urmă cu o cutezanță de tînĕr, — așa îĭ zisese fata — așteptă lângă aghiazmatar și oferi apa sfîntă mumiĭ și feteĭ.

Negreșit că pasiunea saŭ pasiunile luĭ pentru femeile din vechime îĭ lăsaseră inima foarte fecioară din punctul de vedere modern, fiind că simția emoțiunile unuĭ tînĕr de 20 de anĭ.

Ne-a spus-o maĭ târziŭ.

Insă seara nu ne maĭ spuse nimic. Atât numaĭ că nu maĭ vorbi așa de rĕŭ de căsătorie.

Și din Duminică în Duminică îĭ scăzu disprețul pentru femeĭ.

Toată sĕptămâna nu maĭ ședea casă, apartamentul luĭ i se părea gol, plicticos, și sofrageria așa de mare încât îĭ părea rĕŭ că mănâncă singur. Acum nu'ĭ maĭ plăcea ce'ĭ gătea bucătăreasa. Primea să mănânce în oraș orĭ când îl poftea cineva, el care rîdea de mesele streine. Il întâlniĭ într'o seară stând la masă lângă D-șoara Hermant.

Pricepuĭ îndată trădarea și hotărîĭ să'mĭ spionez prietinul.

Peste o lună eram încredințat: Ion Loumagne iubea pe D-șoara Hermant. Incăpățînatul căzuse în cursa prea nevinovată a uneĭ fete tinere. Iubea foarte simplu, foarte naiv, și se lăsa în voia iubireĭ luĭ care făcuse dintr'însul un alt om, bun, iubitor, indulgent: însfârșit nu maĭ avea de cât treĭzecĭ de anĭ.

Ierĭ l'am găsit, la 3 ore de dimineață uitându-se după D-șoara Hermant care dansa.

— Pe când nunta? îl întrebaiŭ eŭ.

El mi-a rĕspuns cu timiditatea unuĭ adevĕrat tînĕr:

— Dacă a'șĭ cuteza!

Și mi-a spus tot.

Și pe la sfârșitul soareleĭ l'am vĕzut dansând cu D-șoara Hermant. Se pleca la urechia eĭ și-ĭ vorbea foarte încet; am ghicit că el tremura, și ea, cu ochiĭ în jos, mi s'a părut foarte surprinsă, fericită pe urmă s'a uitat cu mult drag la dînsul

Am priceput că el cutezase și că ea'l asculta.

Spartali.

Fapte și Intâmplărĭ

Unde se duc baniĭ.—Frațiĭ Sommerfeld sunt ceĭ doĭ bancherĭ, carĭ din causa falimentuluĭ cu care eraŭ amenințațĭ, s'aŭ sinucis.

Ziarele germane publică amănuntele următoare în privința luĭ Sigismund Sommerfeld.

Avea o mulțime de servitorĭ. Unul din eĭ n'avea altă treabă de cât să'l frizeze de maĭ multe orĭ pe zi.

Avea patru caĭ de rasă pe care'ĭ călărea numaĭ el; alțĭ caĭ și trăsurĭ avea o mulțime.

Ișĭ făcea rufele la Bruxelles și hainile la Paris. Avea 150 de costume.

Avea șefĭ bucătarĭ francezĭ și englezĭ.

Dacă câte odată comanda o pereche de pantalonĭ la Berlin, alegea stofa cea maĭ fină și maĭ scumpă; apoĭ cumpăra toată bucata, ca nu cum-va să'șĭ maĭ facă și alțiĭ pantalonĭ la fel.

Un puĭ de leŭ.— Pe lângă Paris a fost sĕptămîna trecută un bâlciŭ. Acĭ, ca la toate bâlciurile, sunt și vre-o două menageriĭ. Una din aceste menageriĭ este a unuĭ Pezon.

O mulțime de lume se adunase în fața acesteĭ menageriĭ și căsca gura la niște clownĭ ce băteaŭ în toba mare și cântaŭ din goarnă. Când de odată, un puĭ de leŭ, scăpat din cușcă, se ivi în ușă. Lumea spăimântată o luă la fugă țipând. Puiul de leŭ însă privea liniștit. In același timp doĭ păzitorĭ veniră cu furcĭ de fier și'l goniră îndărăt în cușcă.

Un scandal în armata franceză.—Un scandal a isbucnit în regimentul I de vînătorĭ călărĭ din Chalons-sur-Marne.

De câtă-va vreme se șoptea că s'ar fi petrecênd lucrurĭ murdare în acest regiment.

Se zicea că raporturĭ ce nu se pot spune ar fi existând între ofițerĭ, sergențĭ și soldațĭ.

Se făcu o anchetă. S'aŭ găsit vinovațĭ un căpitan, un locotenent, cincĭ sergențĭ și un soldat.

Căpitanul și locotenentul, vĕzîndu-se dațĭ pe față, aŭ voit să demisioneze. Dar demisiile le-aŭ fost refusate. Aŭ fost trimeșĭ înaintea uneĭ comisiĭ de anchete până să fie trimeșĭ înaintea unuĭ consiliŭ de rezboiŭ, vor fi destituițĭ.

Sergențiĭ aŭ fost degradațĭ și pedepsițĭ cu închisoarea, împreună că soldatul. Vor fi trimeșĭ și eĭ înaintea unuĭ consiliŭ de rezboiŭ.

Generalul Jamont s'a dus la Paris să vorbească cu ministrul de rezbel, ca să vorbească despre această afacere.

Se zice că căpitanul nu e tocmaĭ în mințile luĭ. Locotenentul era considerat ca un ofițer cu viitor.

Pregătirĭ de rezboiŭ.—Un mare numĕr de ofițerĭ și medicĭ din armata din Indiĭ, vor fi trimeșĭ de guvernul englez în Rusia să învețe limba rusească.

Această mĕsură o ia guvernul englez, pentru ca; în caz de rĕzboiŭ cu Rusia, să aibă interprețĭ bunĭ.

Marchiză cerșetoare.—Sergențiĭ de pază aŭ arestat la Paris, pe esplanada Invalizilor, o femee, care, de maĭ multe zile oprea pe călătorĭ, cerîndu-le milă.

Mare a fost surpriza comisaruluĭ, când a luat'o la cercetare și a aflat că e marchiza P... de G... și că locuește într'o cameră mobilată din strada Lamothe-Piquet.

— Este adevĕrat că familia mea 'mĭ trimete regulat parale, a zis ea; dar nu 'mĭ ajung ca să 'mĭ hrănesc căiniĭ; pentru eĭ cerșetoriam în toate serile.

Agentul trimes să cerceteze, a găsit în odaia marchizeĭ cerșetoare patru cățeĭ foarte grașĭ și foarte bine îngrijițĭ, ceia ce dovedește că 'ĭ mergea câștigul.

ULTIME INFORMAȚII

D-niĭ Procuror Const. Lahovary și judecător de instrucție Maxim, sunt pe urma unuĭ mare faliment fraudulos.

Falimentul despre care vorbim maĭ sus are un pasiv de patru sute de miĭ de francĭ, pe când activul este puțină marfă de coloniale.

Falitul este un băcan de peste drum de hala de vechiturĭ, numit Ivanovicĭ.

Se crede că falitul este în complicitate cu fratele și cu cumnatul sĕŭ.

D-nul Maxim, judecătorul de instrucție al Cabinetuluĭ 4 și D-nul procuror Const. Lahovary, aŭ făcut ierĭ și astă-zĭ maĭ multe perchezițiunĭ.

—✠—

Suntem rugațĭ a publica următorul protest:

Subsemnațiĭ israelițĭ pămîntenĭ considerând că orĭ-ce intervențiune streină în rezolvirea chestiuneĭ israelite este o insultă adusă poporuluĭ român, desaprobăm în întregul eĭ nedemna scrisoare adresată de un oare-care Eduard Silberstein D-luĭ deputat Imbriani și protestăm cu acest prilegiŭ contra obiceiurilor acelora cariĭ fără nicĭ un mandat prealabil 'șĭ însușesc dreptul de a vorbi în numele israelițilow din România.

Eduard Baeram (licențiat în drept) **R. Golliger** (arhitect) **Jacques Kats** (inginer) **D. Grünberg** (dr. în drept, avocat) **G. Veron** (dr. în drept) **I. Hussar** (ziarist).

—✠—

Rugăm pe D. ministru al instrucțiuneĭ să bine-voiască a curma o dată neajunsurile ce întîmpină studenții Facultățeĭ de litere la cursul D-luĭ Maiorescu.

Nu's conferințe publice unde orĭ-cine este în drept să'șĭ petreacă timpul, prelegerile D-luĭ Maiorescu. Ceea ce spune D-sa la curs, va pretinde la finele anuluĭ studenților regulat înscrișĭ; și nu bunicele, mătușele, guvernantele și aceĭ *pierde vara* carĭ vin să se distreze, incomodând și nedând pace studenților cu adevĕrat, vor rĕspunde atuncĭ.

Facem un apel călduros și D-luĭ Maiorescu, care-ĭ avid de-a vedea realizându-se acele progrese ce pretinde studenților, să iee mĕsurĭ în această privință.

Aseară chiar, însu-șĭ D-sa era sufocat de atmosfera greoaie, caldă și nu tocmaĭ plăcută, ce domnea în sală.

—✠—

D. Alexandrescu, secretar general la ministerul de justiție, 'șĭ-a dat demisia în mod irevocabil.

—✠—

Aflăm că societatea studenților universitarĭ *Unirea* va da la începutul carnavaluluĭ sub patronagiul unuĭ comitet de Doamne un bal pentru sporirea fonduluĭ societățeĭ.

Nu ne îndoim că publicul se va grăbi a merge în mare numĕr avênd în vedere scopul pentru care se dă, procurându-șĭ tot de odată și o distracție din cele maĭ frumoase, căcĭ după cum suntem informațĭ, balul va fi splendid și foarte bine organizat ca în tot-d'auna.

✠—

In sala palatuluĭ Ateneuluĭ va avea loc Marțĭ 12 Noembrie 1891 I-iul Concert dat de celebra cântăreață *Marcella Sembrich* cu bine voitorul concurs al D-luĭ Ernest Narice pianist.

—✠—

D Demetru Georgescu, student în anul al III-lea al școaleĭ de Bele-Arte din Capitală, va ține o conferință publică despre *importanța arteĭ față cu progresul*, Duminică 10 Noembrie, ora 2 p. m. în una din sălile școaleĭ de Bele-Arte, Palatul Universitățeĭ, d'asupra Muzeuluĭ Național.

—✠—

De la 1 Aprilie până la 25 Octombre 1891 aŭ intrat în tîrgul de rîmătorĭ de la Severin 7751 de porcĭ. Aŭ fost vêndutĭ în țară 2176 și în Austro-Ungaria 405; aŭ fost tăiațĭ pentru export 281 și aŭ rĕmas în sălașe 4889.

—✠—

In ziua de 1 Noembre, Vinerĭ, s'a început, înaintea tribunaluluĭ din Iașĭ, judecarea procesuluĭ milioanelor dintre princesa Gorceacof și D-niĭ Gr. M. Sturza și Dim. Sturza. Desbaterile începute Vinerĭ s'aŭ terminat Lunĭ la orele 6 seara. Sentința se va pronunța Lunĭ 11 Noembre.

—✠—

Tribunalul comercial a declarat în stare de faliment pe negustorul de mărunțișurĭ Aberman din strada Academieĭ Nr. 29. Activul luĭ este de 20.125 leĭ, iar pasivul este de 26,709 leĭ.

—✠—

Anunțăm cu plăcere apropiata căsătorie a simpaticuluĭ și inteligentuluĭ judecător de instrucție D. D. Tătăranu cu gentila Doamnă Didina H. Pandele.

Logodna s'a făcut Duminica trecută.

Sincerile noastre felicitărĭ viitorilor soțĭ.

GUDRONUL GUYOT

licóre concentrată, a fost experimentat cu o isbânda extraordinară in şépte spitale mari din Paris, în contra guturaíelor, bronşitelor, astmuluĭ, catarurilor de bronşe, bólelor băşiceĭ uduluĭ(vesie), afecţiunilor pieleĭ şi in contra eczemeĭ.

Prin composiţia sa, **Gudronul Guyot** are proprietăţile Apeĭ de Vichy si e maĭ tonic de căt acéstă apă. Pentru acésta este de o eficacitate însemnată în contra bólelor de stomac. In timpul căldurilor marĭ şi când bântuie vr'o epidemie, **Gudronul Guyot** este o băutură presarvativă şi higienică care răcoreşte si curăţă sângele.

« E de dorit ca acéstă preparaţiune să se adopte in curênd universalminte. »

Profesor BAZIN,
MEDIC AL SPITALULUĬ ST-LOUIS.

Adevĕratul Gudron Guyot este preparat Rue Jacob, 19, la Paris.

COMPANIA AMERICANA
PRIMUL DEPOZIT DE MASINE DE CUSUT
PATENT „SINGER“ PERFECŢIONAT

premiate la toate expoziţiunile cu primele Medaliĭ şi Diplome de onoare. Aŭ obţinut cel maĭ mare premiŭ la expoziţiunea din America (Brasilia). — *Reputaţiune Universală* ca neîntrecute în *soliditate, lucrare* şi *eleganţă*.

Peste 5 milioane bucăţĭ sunt în întrebuinţare! Garanţie timbrată de soliditate şi bună funcţionare pe 5 anĭ.

Depozit special al renumitelor *Velocipede de siguranţă „Rover“*, precum *Bicicle, Biciclete, Tricicle*, etc., — *solide, durabile* şi *elegante*.

Catalogul general ilustrat trimitem la cerere *gratis* şi *franco*!

Depozit general numaĭ la COMPANIA AMERICANA

IN BĂILE EFORIEĬ, BUCUREŞTĬ

Rugăm să nu se confunde: *Depositul e numaĭ în clădirea* **Băilor Eforieĭ. Orĭ-ce corespondenţe saŭ valorĭ să se adreseze: „Compania Americană“, în Băile Eforieĭ, Bucureştĭ.**

Grigore Pavelescu
Cismarul român din pasagĭ
S'A MUTAT
în
Pasagiul Băncei Naţionale

Intrarea prin Calea Victorieĭ Vis-a-Vis de Poliţie, str. Smârdan, şi str. Doamneĭ.

Cu jumătate preţ şi garantat

Re fac dinţĭ artifisialĭ şi se repară în **aur, caotchouc,** precum şi curăţitul şi plombatul, in **Strada Stirbey-Vodă, 175**, vis-a-vis de biserica Luterană la D. **D-st Fr. Th. MAROVICI,** fost elev al unuĭ dentist din Capitală şi practicat în Viena.

Căţeĭ de vênătoare din cea maĭ bună rasă se [illegible]se de venzare în strada Roană Nr. 141.

JOHN PITTS
Bucureştĭ.—Strada Smârdan, No. 7.—Bucureştĭ

Locomobile din fabrica MARSHALL SONS & C-ie
Gainsborough Englitera

Morĭ complecte din fabrica HOFHERR & SCHRANTZ Viena

PIETRE DE MOARA FRANCEZE
din
LALLIER VERNOT & C-o LA FERTÈ SOUS JOUARRE

„Case de fer şi oţel „NEINVINCIBILE“ CHATWOOD
BOLTON ENGLITERA

Pompe de Abur pentru incendiŭ din fabrica
MERRYWATHER & SONS din Londra.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU
BUCUREŞTI
111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE
REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIŞE, PUBLICAŢIUNI, BROŞURI, INVITAŢIUNI, CĂRŢI DE VIZITĂ
ŞI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA
SE EFECTUEAZA PROMPT ŞI CU PREŢURI FOARTE MODERATE

DR. BORCESCU s'a reîntors de la Paris unde a practicat în timp de doĭ anĭ în diferite spitale sub conducerea celor maĭ iluştrĭ profesorĭ ca Tarnier şi Pinard, şi a reluat clientela.

Consultaţiunĭ pentru boale de femeĭ, acoucheur, boale de copiĭ, boale de piele (hygiene de la beauté) dupe D-rul Monin secretarul Societăţeĭ franceze de hygienă. **Strada sf. Ionică** lângă Palatul Regal (casa Creţulescu) de la 10—12 şi de la 2—6. Pentru săracĭ gratis.

DROGUERIA CENTRALĂ
Mih. Stoenescu
Farmacist
BUCURESCI

Str. Academiĭ, Nr. 2 (casele Dr. Steiner)
— **(Dirigeată de D. D. V. PĂCĂŢIANU)** —

Noŭ şi special magazin asortat cu **APE minerale** din toate sursele, Articole pentru amatoriĭ de fotografie,

SPECIALITAŢI FARMACEUTICE
PARFUMERIE ŞI ARTICOLE DE TOALETA
Obiecte de Pansament şi **CAUCIUC** pentru igienă, etc.
— *Serviciŭ prompt, preţurĭ moderate* —
NB. Comandele se efectuează în toată ţara.

COMPANIA DE GAZ DIN BUCURESCI
AVIS

Compania de gaz din Bucureştĭ invită pe Onor. Public şi pe numeroşiĭ eĭ abonaţĭ ca să bine-voiască a vizita **magazinul din Calea Victorieĭ, Nr. 94,** unde se află expuse

APARATE NOUĬ PENTRU BUCĂTĂRIE
precum şi
INCALZITORI DE BAIE PRIN GAZ

Consumaţiunea gazuluĭ ale acestor aparate poate fi lesne controlată de către Domniĭ vizitatorĭ.

Cu aparatele cele noĭ se poate încălzi apa necesară pe o baie obicinuită în timp de 10 până la 15 minute, şi consumaţia gazuluĭ se ridică în acest interval la cel mult 800 de litri de gaz.

Cheltuiala pentru a obţine o baie caldă este aşa dar de 25 de banĭ.

Acest sistem prezintă în acelaş timp atât avantagiul de a fi eftin cât şi acela de a se putea încălzi o baie aproape instantaneŭ, fără piedicĭ şi fără necurăţeniĭ.

Director, **Tassain.**

LA COROANA DE STEJAR
122, Calea Victorieĭ, 122
Bucureştĭ

La Biserica Albă intrarea prin colţ

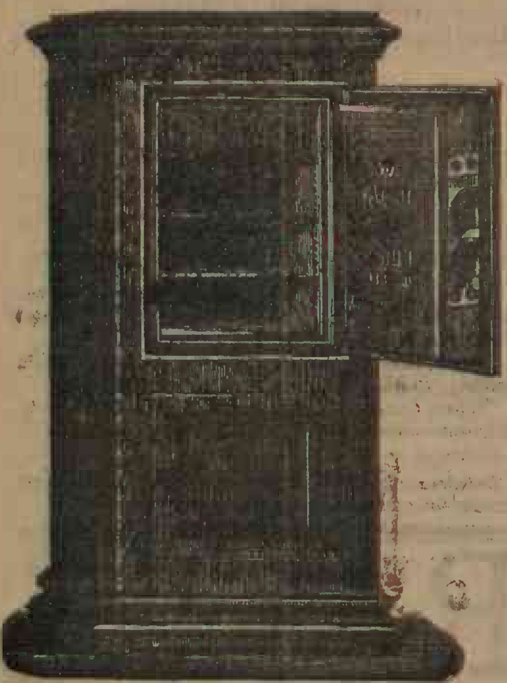
Prima fabrică de coroane artificiale. Specialitate de tricourĭ. Mare depoŭ de cravate din stofele cele maĭ fine şi elegante. Asortiment complect de corsete. Lingerĭ precum cămăşĭ, gulere benţe etc. Diferite mărfurĭ de galanterie precum şi un mare deposit de Parfumerie din cele d'ăstâĭ fabricĭ.

Cu stimă
N. Căţulescu

CASE de FIER şi OŢEL
(PATENTATE)

Casete pentru păstrarea argintăriilor de masă. Casete neîntrecute în soliditate pentru bijuteriĭ.

Sigure în contra spargereĭ, foculuĭ şi ăereĭ
din renumita fabrică
„ADE“

Agent-general depositar
EUGENIU BEHLES
Bucureştĭ. Str. Smârdan, 2.
(Hanu Ghermani)
Şi Srada Bibescu-Vodă, No. 2

N. MISCHONZNIKY
BUCUREŞTI
Strada Lipscanĭ, 31, (piaţa Sf. Gheorghe)

CEL MAI MARE
DEPOSIT DE PIANURI

din fabrica **Blüthner** şi altor fabricĭ renumite din **Berlin, Stuttgart, Paris,** etc.

Mare deposit de orice **note** şi **instrumente musicale.** Musicĭ de masă cu manivelă şi carĭ cântă singure cu note schimbătoare.

Preţurĭ moderate

Cine vrea să aibă **HAINE** fine şi bine croite, cu preţurĭ moderate să se adreseze cu deplină încredere atelieruluĭ de haine bărbătescĭ

CAROL LENGYEL
No. 51, CALEA VICTORIEĬ, No. 51
(Casa Török)

Unde aŭ sosit de curând stofele cele maĭ nouĭ şi fine din Anglia şi Franţa.

G. LANG
50.—Strada Sfinţilnr.—50.

Atelier de instrumente musicale

Se primesce orĭ-ce reparaţiunĭ atingĕtoare de arta sa.

— **Cumpără şi Pianino vechĭ** —

O DOAMNĂ FRANCESĂ, distinsă, doreşte să dea câteva lecţiĭ, ar maĭ voĭ să capete o cameră într'o familie, unde ar putea să dea lecţiĭ. A se adresa în strada Polonă 58.

MASSEUR WARTHA
WARTHA
Masagiŭ sistematic
Adresa: *Hotel Central.*

Doĭ studenţĭ se oferă a preda lecţiunĭ în familie, cursul primar şi secundar. A se adresa sub iniţialele T. V strada Mitropolieĭ Nr. 1.

DEBILITATEA, ANEMIA
BÓLELE COPILĂRIEĬ
sunt combătute cu isbândă prin
FUCOGLYCINA GRESSY

Acest Sirop, plăcut la gust, are aceleaşĭ proprietăţĭ ca ***Uleiul de Ficat de Morun***

LE PERDRIEL & Cie, Paris.

SIROP DE Hrean-Iodat
(RAIFORT IODÉ)
a Doct^r **J. BUCI**

IODUL, combinat cu sucurile plantelor anti-scorbutice, aduce Copiilor bolnavĭ cele maĭ marĭ serviciĭ vindecând îngurgitarea Ganglionilor gatuluĭ, — Rachitismul — Flaciditatea muşchilor — Paloarea Erepţiunele peleĭ — Crustele, etc. Inlocueşte untura de peşte; nu numaĭ că este un fluidifiant, dar este şi un depurativ energic.

PARIS, 22, RUE DROUOT SI LA PHARMACISTI

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12.38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane — Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11 48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m, din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11, 3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI.

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI